

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
la America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaș, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc, un șir marunt odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Să luăm exemplu!

Micul nostru Rege înaintea Sf. Paști s'a spovedit și s'a cuminecat, dându-ne cea mai înălțătoare pildă de creștinătate

Celea mai frumoasă și mai grăitoare exemple sunt acelea pe cari ni-le dau copiii! Printr'înșii grăiesc îngerii, cu cari se aseamăna la făptură și la suflet. Insuși Mântuitorul, când își propovăduia dumnezeieștile învățături pe pământ, a întins brațele sale preasfinte și a zis: »Lăsați copiii să vină la mine, că unora ca aceștia este împărăția cerurilor«. (Mateiu, 19, 14).

Pilda cea mai frumoasă și mai grăitoare în această privință ne-a dat-o, de curând, însuși Scumpul și Dulcele nostru Rege-copil, Înălțimea Sa *Mihai întâiul*, cărmuitorul de mâine al României întregite. Gazetele celea mari dela București au publicat minunata veste, că s'globiul copil, omulețul de șapte anișori și ceva, care este cea mai făgăduitoare nădejde și mândrie a tronului nostru, în ajunul sfințelor sărbători și-a părăsit pe câteva ceasuri jocurile nevinovate, abecedarele și plivasele de școlar silitor și, cu cărticica de rugăciuni la subsuoară, s'a dus în fața altarului, ca să dobândească din mâna preotului iertarea mărunțelor greșele, cari li vor fi în-nourat, pe o clipă măcar, bunul și blândul sufletel!

Ce priveliște și ce icoană mișcătoare! Gândiți-vă și socotiți: Un copilaș alintat de toate bucuriile și mulțumirile acestei lumi, alintat și de oameni și de Dumnezeu prin sănătatea și frumuseța încântătoare cu cari l-a dăruit; un copil-rege, care cu un singur cuvântel poate să-și îndeplinească toate voile și doririle; copilul în țata căruia stau smirna generalii și toți puternicii acestei țări cu douăzeci de milioane de locuitori; acest copil purtător de schiptru, își uită pe câteva minute de toată puterea pe care simte că o are în mână și trandafir și ingenunche în fața slujitorului bisericii, silabisindu-și mica rugăciune și curata părere de rău pentru toate smintelele celea cu voia și celea fără de voie..!

Iar a doua zi, acelaș crăișor cu bucele blonde ca spicul de grâu, cu obrăjorii împurpurați ca mugurii primăverii, își pleacă fruntea sa în fața Potirului și primește împărțășania creștinească.

Ce țară fericită, care are astfel de copil și astfel de Rege!

De Sf. Paști țara noastră nu putea să primească o veste mai bună, mai im-

bucurătoare, decât cea despre spovedania și împărțășirea Regelui său! Acolo, unde regele de mic copil învață să-și plece genunchii în fața altarului, unde purtătorul de coroană își duce inima și sufletul său în fața Potirului creștinesc, nu poate să

incolțească desnădejdea, nici teama de viitor! Când chivernisitorul de mâine păzește celea sfinte și le împlinește, țara sa va trebui să fie oglinda raiului pe pământ..!

Insă fapta creștinească a micului nostru Rege, cuprinde nu numai o făgăduială dintre celea mai liniștitoare, ci este și o pildă, un îndemn mai grăitor decât toate cazaniile! Un rege creștin trebuie să aibă o țară creștină. Trebuie să fim cu toții, mic și mare, tinăr și bătrân, în acelaș gând, în aceeaș curățenie cu Regele, care știe să se roage, care își pleacă fruntea sa

în fața veșnicilor orânduiri ale lui Isus Mântuitorul.

Rege creștin, supuși creștini. Supuși cari nu uită nici o clipă să-și îndeplinească toate datorințele lor creștinești, priveghind ca fecioarele celea înțelepte, cari n'au adormit la sosirea Mirelui, iar o țară cu oblăduitor temător de Dumnezeu și cu supuși păzitori de celea sfinte nu va fi biruită în veci, nici de dușmanii lumesti, nici de puterile întunerecului.

Dascălul Sandu.

Spre îndreptare

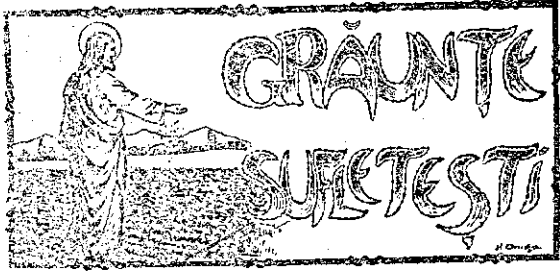
Înainte cu doi ani redactorul gazetei noastre a ținut misiuni populare în parohia Maiorești din județul Mureș. Cu multă durere a băgat de seamă că în parohia aceea erau multe cazuri de căsătorii nelegiuite. Le-a vorbit oamenilor la suflet, mai ales despre acest mare păcat, iar oamenii au lăsat la suflet cuvintele misionarului.

Și iată că după doi ani credincioșii i-au adus la cunoștință misionarului că trei perechi dintre cei căsătoriți în nelegiuită au de gând să se cunune, după ce au dețărât piedecile cari erau între ele. Păr. redactor a mers numai decât la Maiorești, și în Dumineca Tomei, le-a cununat deodată pe toate trei.

A fost o adevărată zi de sărbătoare, că de mult nu s'a văzut. Cele trei perechi au ascultat, cu lacrimi în ochi, predica misionarului și, când și-au simțit căunite pe cap, au încunjurat cu adevărat dânduind mesele dinaintea altarului, închinându-se celui ce s'aparătat și apostolului Toma a opta zi după înviere.

Să nădăjduim că și celelalte perechi necununat vor urma pilda celor trei, și se vor cununa cât mai degrabă, ori apoi vor înceta să mai trăiască în păcate.

Darul unui lucrător brăilean pentru M. S. Regelui Mihai. Un tânăr tâmplar cu numele Zissu Gutmann din Brăila a făcut o mandolină (un fel de violină sau ceteră, pe care nu se cântă cu arcul ci cu degetele) din 12 mii 900 pătrățele de lemn, dintre cari fiecare pătrățel e numai de câte doi milimetri (un milimetru este a miia parte dintr'un metru). Aceste bucățele sunt din lemn de mahon, nuc, paltin și tei. Glasul mandolinei este de minune de frumos. Dl Zissu Gutmann este numai de 24 ani și a lucrat la această mandolină vreme de 4 luni, în fiecare zi câte 6 ore cu intrerupere. Pe partea de deasupra a mandolinei e încrestată pajura Regală și chipul M. S. Regelui Mihai I. Dl Gutmann va prezenta personal darul său M. S. Regelui.

Din viața vechilor creștini Luptele din circ

După ce am făcut cunoștință cu viața de toate zilele a vechilor creștini, și după ce i-am cercetat în ascunzișurile lor din catacombe, veniți să-i vedem și pe câmpul de luptă, unde și-au jertfit viața pentru religia lui Hristos. Niciodată istoria nu va fi în stare să descrie amănunțit viața de jertfă și moartea de martir a vechilor creștini, pentru că nime nu-și poate nici închipui, ce au suferit acești sfinți. Biserica noastră îi descrie mai frumos la stihirile din Dumineca tuturor sfinților, cântând: „De focul iubirii Domnului fiind înflăcărați, focul nu l-au băgat în seamă, și ca niște dumnezeiești cărbuni fiind aprinși, onorații martiri, întru Hristos au ars întărătarea înșelăciunii cea uscăcioasă, și au astupat gurile fierelor cu venerabile rugăciuni, și capetele tăindu-li-se, au tăiat toate oștile inamicului, și vărsând cu bărbăție din sine râuri de sânge, au adăpat biserica, carea prin credință înflorește”. „Cu fierile luptându-se, cu sabia ucigându-se, cu unghii sgâriindu-se, mâinile tăindu-li-se, au răbdat preatare, încetarea ce va să fie, înainte văzându-o, și cununile cele nevestezite, și mărirea lui Hristos, căruia cu cutezare se roagă pentru sufletele noastre.”

Cu toate că în întreaga împărăție romană a curs sânge din belșug, nicăieri n'au suferit atâția martiri ca în Roma, pentru că de acolo se dădeau poruncile, și toată lumea spre capitală privea.

Locul unde a curs cel mai mult sânge al martirilor a fost *coleseul*, o zidire groaznic de mare, la care s'a zidit într'una 11 ani, și încă cu lucrători jidovi, pe cari i-au adus ca prizonieri de războiu după cucerirea Ierusalimului. Zidirea aceasta era rotundă și așa era de mare, încât încăpeau în ea deodată la luptă 5000 de fiere sălbatece și 10.000 de gladiatori (luptători între sine sau cu fierele). Lungimea acestei zidiri era de 188 metri, lărgimea de 161, înălțimea de 50, iară circumferența (ocolirea, îngrădirea) de 524 metri. Avea patru porți de căpetenie și două mai mici. Scena, numită arena, era la mijloc și avea o lungime de 84 m. și lățime de 54, iar jur împrejur se ridica un perete de 4 metri, sub care erau ușile de intrare la cușciliile fierelor sălbatece, și apoi se ridicau 4 rânduri de bănci. În băncile prime ședea împăratul, deadreapta și dea stânga lui senatorii (sfetnicii) și vestalinele (un fel de călugărițe păgâne, cari au făgăduit că vor trăi în vergurie curată până la sfârșitul vieții). În banca a doua ședea magistrații și cavalerii romani precum și ambasadorii străini; într'a treia cetățenii români, iar într'a patra, care era despărțită prin gratii de fier de celelalte, se înghesuia poporul cel setos de sânge, plebea cum i-se zicea. În această zidire colosală, — de aici și-a primit și numele de coloseu, — erau locuri pentru 87 de mii de oameni, iar 15 mii mai puteau sta și în picioare. Zidirea a început-o împăratul Vespasian și a terminat-o Titu la anul 80 după nașterea Domnului, când, la deschidere, s'a dat lupta grozavă între 5000 de fiere și 10.000 de gladiatori.

Iată cum se face un astfel de joc:

Plebea venea încă de dimineață ca să-și cuprindă locurile și apoi aștepta să apară im-

păratul, pe care-l primea cu strigăte de bucurie și cu aplause (bătăi în palme). Numai decât apărea pe arenă un preot roman, care aducea jertfă zeilor. Apoi împăratul se scula în picioare și dădea semn că se poate începe reprezentația. Numai decât se deschideau cele două porți de intrare pe arenă și din amândouă părțile năvăleau gladiatorii, tot câte doi, și se opreau în fața împăratului, salutându-l cu cuvintele: „Ave Caesar, morituri te salutant” = fi salutată Caesar (împărate), ceice au de gând să moară, te salută. — Gladiatorul rănit putea să ceară milă dela popor, ridicând degetul arătător, iar poporul putea să-l ierte, arătând mână închisă și cu degetul cel mare peste arătător (pollice presso), sau putea să nu-l ierte, arătând mână închisă și cu degetul cel mare cătră inimă (pollice verso). Dacă vreun gladiator cădea mort, poporul rânjea, bucurându-se și strigând: „Hoc habet” = asta a pățit-o, așa-i trebuie.

Nisipul arenei se umplea de sânge; cadavre, mâni și picioare zăceau pe jos. Spectacolul se întrerupea și zeci de servitori intrau și curățeau arena, presărând nisip proaspăt peste sânge. Împăratul Nero împodobeau arena într'un mod deosebit și presăra pulbere de aur în loc de nisip și parfuma întreaga arena.

Urma apoi punctul al doilea, lupta osândiților la moarte cu fierele sau a fierelor între ele. Animalele le aduceau din toate părțile împărăției, le țineau în cuștile de sub arenă și le flămânzeau câte 3-4 zile, ca să fie cu atât mai sălbatece. Iși poate oricine închipui, ce grozăvie era aceasta. Iar poporul îi plăceau așa de mult încât cerea într'una: „Panem et circenses” = pâine și jocuri de circ. Dacă jocurile nu erau destul de dese, poporul nemulțumit se aduna în cete mari și se ducea în fața palatului împărațesc, unde cerea „panem et circenses”. Într'o bună vreme sau gătat osândiții la moarte, așa că nu mai era cine să lupte cu fierele. Atunci cineva din popor a strigat: „Christianos ad leones!” = pe creștini înaintea leilor, și împăratul le-a împlinit rugămintea.

De atunci a început să curgă din greu sângele creștinilor și să se întâmple ceea ce atât de frumos descrie biserica noastră în Mărirea din Sâmbăta Dumniei tuturor sfinților: „Dumnezească ceată a martirilor, temeiul bisericii, plinirea bunei vestiri, voi cu fapta ați plinit cuvintele Mântuitorului. Că prin voi porțile iadului cele deschise asupra bisericii s'au închis; vărsarea sângelui vostru a uscat vărsările de jertfe idolești; junghierea voastră a născut plinirea credincioșilor; pe îngeri a se minuna i-ați făcut; înaintea lui Dumnezeu purtând cununi stați; pe carele neîncetat rugați-l pentru sufletele noastre”. **Iuliu Maior**

Cum ne apărăm în contra înghețurilor târzii

Înghețurile târzii aduc multă pagubă. Din cauza aceasta trebuie să ne apărăm de ele în ori ce chip. De obicei se face foc, din care iese fum gros. Norii de fum așezându-se peste grădini, împiedecă înghețarea plantelor.

Pentru ca fumul să fie cât mai gros, în multe părți se întrebuintează *petrol* și *cătran*. În mai multe locuri în grădină se fac gropi în formă de căldare. Se pune în ele rumegătură de firez, pleavă sau paie și se toarnă peste ele petrolul ori cătranul.

Pentru producerea de fum este bun și gunoiul pălos și umed.

Pentru apărarea plantelor de îngheț nu e de ajuns să lucreze numai un singur gospodar. Trebuie ca toți sătenii din comună să lucreze și atunci înghețurile de bună seama nu vor strica plantele.

Prelegere populară la Vezei

În ziua de 2 April după masă am fost fericiți a primi în mijlocul nostru ca conferențiar pe domnul Ioan Maior, consilier agricol care — deși am fost avizați : biază cu o oră înainte — a fost primit de școala plină de popor. Conferențiarul, salutând cu cuvinte calde poporul, mai întâiu arată dragostea intențiunilor părințești ce le poartă poporul econom guvernului dlui Maniu, când poporul la auzul numelui Maniu, erumpe în strigăte furtunoase de „trăiască”. Apoi le vorbește de reforma agrară, despre cultivarea și îngrijirea pământului; despre pregătirea sămânții, pe vederea cu recvisite economice (triere, eliere etc.) despre boalele vitelor, prevenirea boalelor etc.

Conferențiarul a vorbit cu atâta măiestrie și așa de bine și pe placul și înțelesul poporului, încât a fost ascultat cu cea mai mare atențiune, și răsplătit cu nesfârșite aplauze și strigăte de „trăiască”.

Victor Moldovan
parohul Vezei.

Prelegere populară la Ciufud

În ziua de 2 Aprilie, a treia zi a sfințelor Paști, poporul din comuna Ciufud, jud. Târnăveni, în frunte cu dl învățător Alexandru Horganariu, fiind avizați de dimineața, așteaptă drag pe domniile:

Ioan Maior, consilier și fost director-administrator al domeniului metropolitan din Blaj timp de 25 ani și pe dl. Mihai Pop, agronom regional al regiunii agricole 3 Blaj, spre a ține poporului o conferință agricolă instructivă.

La ora 2 p. m., sosind susamintiții domniile au fost primiți și conduși în școală. Dl. Ioan Maior își începe conferința „Sfaturi agricole”, dând sfaturi instructive despre arătura cum să facă arătura ca locul să fie mai productiv pentru: grâu, cucuruz și alte cereale cu cari se îndeletnicesc economii. A vorbit despre sămânța de grâu, cum trebuie pregătită bine aleasă și să fie spălată cu soluțiune de peatră vânăță și var, ca să fie producătoare ferită de făciune, care este un mare dușman al grâului. Recomandă de sămânța așa numită „Grâu de secaș”, care se produce în cantitate și calitate mai mare și mai bună, ca celelalte grâne. Recomandă sămânța de porumb (cucuruz) așa numită „Dintele calului auriu”, îndrumă poporul să ceară semințe dela Consilieratul agricol din Sânmărtin, pe bani, sau în schimb ca să se prăsească sus amintitele semințe în viitor.

A vorbit foarte interesant despre creșterea și îngrijirea animalelor de casă, despre boalele ce grasează între ele, dând multe sfaturi, cum să ferească animalele de boale și în caz de boale, ce medicini să folosească spre a le scăpa. Invită poporul ca să îndrăznească să vină ori și ce timp, și ori și ce fel de sfaturi să ceară de la dumnealui, căci cu toată dragostea le stă la dispoziție.

Dl învățător mulțumește dlui Ioan Maior în numele poporului, pentru sfaturile ce le-a dat și promite că — și, vor da toată simțința, și urma sfaturile date de dânsul.

Un asistent

Părintele Trifa dela Sibiu

n'are hodină de teama Papii dela Roma!

Confratele I. Trifa dela „Lumina Satelor” din Sibiu, de când cu vestita sa tablă „pocăită”, nu mai are hodină. Credeam că sfințele Sărbători ale Paștilor îi vor aduce o ușurare, mei ales după ce noi i-am arătat atât de limpede și de frățește (nr. 12. al „Unirii Poporului”) că „rebusurile” și ghicitorile *nu sunt lucruri serioase*.

Iată însă, că în gazeta sa dela Dumineca Tomii confratele Trifa publică un nou „rebus”, trimis de către un cetitor al său dela Aiud. Și foarte se bucură Sf. Sa Păr. Trifa, că ne poate întoarce *dovada noastră*, cheltuindu-și coloanele gazetei cu o nouă tabelă, mult mai lungă și mai trasă de păr decât cea cu „Vicarius Filii Dei”.

Noi nu ne supărăm deloc pe confratele dela Sibiu, căci — între oameni cu știință de logică, de dreaptă cugetare — noul său argument mână apa tocmai la meara noastră! Noi ce ziceam alta, decât că „rebusurile” sunt poaze și le poți suci nasul de ceară cum poțeste! O dovadă mai mult de partea noastră, că cetirile, s'au deslegările mirositoare a „pocăitism” ale Părintelui Trifa sunt copilării, nedemne de propovăduitorii sfințelor evanghelii. Noi zimbim de noua „tablă” a gazetei dela Sibiu și zicem:

— Vezi, iubite confrate, ce temei se poate pune pe tălmăcirea nesperioasă a Apocalipsului? Și mai vezi cum înșiși cetitorii Sf. Tale ne dau nouă arme, ca să-ți dovedim greșelile de tălcuitor preocupat (atins de rancună) față de căpetenia bisericească a sute de milioane de creștini?

Dacă am sta să dăm și noi cale scrisorilor primite dela cetitorii noștri, în legătură cu „tablă” confratelui Trifa, s'ar putea vedea păreri foarte apăsătoare pentru tălcuirile nesperioase și copilărești dela Sibiu. Inșă noi altfel înțelegem „nebulnia pentru Hristos” și nu putem să ne mai cheltuim vremea lecuiind boala fără vindecare a celor ce nu pot dormi de teama blândului Părinte dela Roma.

Suntem și noi de părerea, că redactorii foilor populare au destule tărâmurii nelucrate și

neogorite, nizuind să ridice poporul de amândouă legile la adevărata creștinătate și iubire frățească, însă lăsând în pace șurubăriile „pocăite” și ghicitorile nesperioase.

I. Târnăvă

De-ale cantorilor

Răspuns d-lui învățător dela „Patria” cu privire la salarizarea cantorilor

Domnule învățător, îmi pare foarte rău, că s'a găsit o singură persoană în tagma învățătoarească cu păreri așa de greșite ca ale D-tale! Îmi pare rău și sunt silit să-ți răspund în câteva cuvinte. Că de ce ne ești contrar, Dumnezeu te știe, dar se vede din articolele D-tale pe cari ți-le lauzi așa de tare, și în cari mai spui, între altele, că noi cantorii nu am putea compune astfel de articole. Ești foarte greșit! Domnule învățător, eu cred, că nu ți-a fost articolul chiar așa pe cum fe-ai laudat cu el. Și mai cred, că și noi cantorii încă suntem în stare să compunem articole care să imprăștie lumină, învățătură, pace și buna înțelegere și nu ca articolul D-tale, care a imprăștiat ură și dușmănie între frați. Domnia Ta, Domnule învățător, mai spui între altele despre cantor, că face abia 4—5 ceasuri la săptămână. Se poate. Dar oare mai multe nu? Oare nu se poate, ca, în timpul când cucuruzul e de săpș, sau holda e de secere, să ai în fiecare zi înmormântare? Și atunci trebuie să lași cucuruzul în buruiună și holda să o scuture vântul, și să mergi la înmormântare pentru 10 Lei sau nici atâta! Și apoi dacă chiar numai 4—5 ore am face la săptămână, orele acelea sunt foarte grele, Domnule învățător! Poate nu cunoști acest serviciu câtuși de puțin, de aceea faci propagandă împotriva noastră!

Nu vreau să mai înșir multe, ci vreau să Te asigur, că deși D-ta ai alte păreri și ne ești contrar, noi cantorii totuși vom izbândi și vom primi salariul dela stat care ni-se cade pe sfânta dreptate. Cine ar mai și putea să eugete altfel? Când noi cantorii din Transilvania suntem în același serviciu, în aceeași slujbă sfântă, într'o singură țară și sub un

singur Domnitor cu cei din vechiul regat, și ei primesc, iar noi să nu primim ce ni-se cade; se poate? Numai D ta spui ba, dar altul cred că nu se va mai afla să spună ca D-ta. Te rog și te rugăm să judeci mai cu dreptate!

Poate că nu vă aveți bine cu cantorul din comuna D-voastră și te descarci pe toată tagma cantorilor. Nu faci bine! Eu zic, că nu e bine să ne dușmănim unii cu alții cei cari slujim poporului, ci din potrivă trebuie să fim una, ca mai bine să putem lupta și înainta spre binele neamului și al țării. De aceea Te rugăm: trage-ți mai bine pe seamă și „Impac-te cu părașul tău până ești pe cale cu el”. Și iarăș „Vrednic este lucrătorul de plata sa” (Luca 10, 7).

Din îndemn creștinesc am scris acest articol, prin care rog pe dl inv., să nu se supere, că nici noi cantorii nu ne supărăm de ceea ce ne-a scris, dar e foarte rău ca noi să ne purtăm unii cu alții în felul acesta, pentru că numai străinilor le-ar putea părea bine, văzând scârba dintre noi, dar nici decum fraților de același sânge. Noi, și învățătorii și caatorii, suntem mâna dreaptă a preoților și alăturarea de Sfințile Lor se cade să propovăduim *pacea și buna înțelegere!*

Nicolae Duldu, cantor
în comuna Blia.

Dela români din Sârbia

Părerile unui frate plugar, despre necazurile din zilele noastre.

Sveti Ioan, în Martie.

De ce trăiește greu Românul? De ce îi incalcă prea adeseori necazurile și cheltuielile? Pentru că se lasă ispitit de lucruri ușoare și netrebnice.

El se ia de multeori după lunecările boreșii. Dar ea se uită după vecinele cari trec pe uliță cu păpuși de lac, cu țoale de mătasă și cu bani la grumazi, de nu mai au loc doamnele de ele, cum *vigem* (vedem) mai ales la noi, în Iugoslavia. Boreasa se uită, poțeste și își cumpără și ea. Flăcăii umbliă cu *tipci* (ghete) de box, cu tureci cu tot. Toți în ghete

Foița „UNIRII POPORULUI”

Răvaș de dragoste

comedie într'un act. Localizată după
Dominic Gyallay.

PERSOANELE:

VETA, bucătăreasă tinără

GHITĂ, soldatul ei

MARIOARA, duduia ca la 14—15 ani.

SCENA I.

Bucătărie cu cuptor de gătit, oale, găleată cu apă, o masă, etajeră, scaune, cuier pentru vase. În fund și la dreapta, uși.

VETA (Se învârte după trebi în jurul focului, fredonând un cântec de dragoste).

MARIOARA (vine din fund, aducând în mână cerneală, condei, hârtie și plicuri) Vetă, a plecat mătușa, acum putem face scrisoarea.

VETA: Bine că vii, drăguță. Vină mai de grabă. De mult ar fi trebuit să scriem. (Se trudește la foc). Indată, indată, scumpa mea, numai să trag focu la oală. Șezi colea la masă, porumbișo.

MARIOARA (Se așează).

VETA: Spurcatele de lemne nu vreau să ardă. (Suflă în foc). Ba iacă s'aprinde, n'aș grăi într'un ceas rău. (Către Marioara) Ei, acum să-ți aduni, drăguță, toată învățătura, că facem răvaș de dragoste...

MARIOARA: (Sare speriată și bate în palme, cu mirare) Răvaș de dragoste? Maică Precurată! La ce te gândești, Veto? Eu, răvaș de dragoste? Păi așa ceva-i păcat de moarte.

VETA: Da' boacăna asta de unde ai învățat-o?

MARIOARA: Dela Mătușica. Mi-ar răsuci gâtul ca la un pui de găină dacă aș îndrăzni să scriu scrisori de dragoste...

VETA: Vai ce harpie, Mătușica matale! Auzi minune, cu ce prostii împuiază capul bieteii copile! Că răvașul de dragoste... Șezi binișor colea, scumpa mea. Și să știi dela mine: răvașul de dragoste este cea mai cinstită treabă de pe lume. Auzitu-m'ai? Mare lucru să scrii răvaș de dragoste... (Suspina).

MARIOARA: Păi, de ce nu-ți scrii tu răvașele de dragoste, Veto? Spuneai că și tu ai umblat la școală...

VETA: Las'o în pustie școală, că e cam de mult de când i-am frecat eu pereții. Am ieșit din plivase și din condeie. Și spunându-ți a dreaptă nici atunci nu prea eram eu prietină cu labele de cocoș din cărți.

A, be, ce,
N'ai la ce...!

O fată proastă ce să facă cu atâta învățătură? Mintea nu zic ba, ar mai va, dar deștele ca cleștele. Așază-te scumpă cu nădejde, moaie condeiu și dă-i calea...

MARIOARA: (Se așează cu sfiată). Numai de n'ar da Mătușica peste mine. Răvaș de dragoste... Cum se scrie așa ceva?

VETA: Sunt aici în căpășina asta toate cuvintele răvașului, mataluță numai să le rotunzești colea, știi ca pe șinor. Eu spui, Dumneata scrii. Cuvânt de cuvânt, și, la urmă, se încheiagă el răvașu.

MARIOARA: (Se pregătește să scrie) Of, Doamne Dumnezeule, nu-mi scrie păcatu...!

VETA: (Merge la vatră și deretecând pe la oale, dictează).

Scumpul meu Ghită,
Puișor drag!

Mă închin de sănătate cu dor și cu durere multă, pe care asemenea ți-o poțesc. Ș'apoi vei și mai departe că îți doresc din adâncul inimii toate celea bune (Scormonește în foc și blastămă lemnele: „Stropși-te-ar să te stropșască, trunchiu păcătos ce ești”). Și-ți doresc mai departe, ca pușintica mea scrisoare să te afle în voie bună și fericire (Către butucul din vatră: „Ești putred tot și plin de apă ca cănele”). Mai te gândești tu din când în când la Vetuca ta, Ghitășor drag? Eu ziua și noaptea sunt cu gândul la tine și zic: (luând în mână carnea adusă de măcelar: „Ce vișal răpănos! Ba porc, porc bătrân”) mai alintă-se oare dra-

de advocați. Nainte vreme numai grofii și baronii purtau așa ghete. Dar țaranii trebuie să lase portul acesta!

Vigem la Nemțoanele noastre, că nu-s în mătasă și-s frumoase și mai grase ca Româncele noastre, cari cresc numai câte-un copil, din care se alege cioban. Iar dacă-i fetiță, o învață să **descânce** (descăte)! **Vraciurile** le vigem mai mult la Români, pe cari trebuie să le lăsăm la o parte, căci spune sfânta Biblie: Pe vrăjitoare să n'o lași să trăiască (Moisi; II, 22, 18.)

Și-mă este un mare necaz! Că femeile se uită la vecina și, dacă ea nu are decât doi copii, să nu aibă nici ele...

Așa unde vom ajunge?

Tije Basalici,
cetitor al „Unirii Poporului“

Vindecarea înțepăturilor de insecte

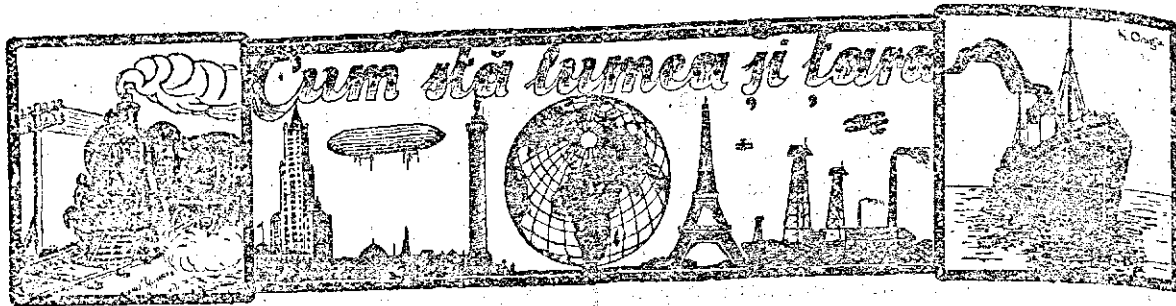
Adeseori ne înțepă vreo albină, vreun vespe sau vreun țânțar. Înțepăturile sunt dureroase și locul înțepat se umflă.

Vindecarea acestor înțepături se poate face foarte ușor cu ceapă. Anume se taie ceapa felii mărunte și, după ce s'a scos acul insectei, partea înțepată se froacă bine cu acestea felii. Durerea se potolește numai decât și umflătura nu se face.

Și găinile pot turba.

Un profesor din Constantinopol a descoperit că boala grozavă a turbării o pot căpăta și găinele. El a avut adevărat un câne care a turbat. Cânele turbat a mușcat de creastă cocoșul, iar cocoșul a mușcat găinele. Băgând de seamă că atât cocoșul cât și găinele se poartă foarte suspect (ceea ce îți dă să bănuiești), a tăiat cocoșul și o găină, iar sângele l-a vizitat sub sticlă măritoare. Spre marea lui uimire a observat că groaza că atât cocoșul cât și găinele erau turbate.

Așadar să băgăm bine de seamă, și dacă vreun cocoș a mușcat așa numai din bun senin pe vreun copil, să-i trimitem capul la Cluj, de unde ni-se va spune dacă a fost turbat ori ba.

Legile mai insemnate

cari s'au votat de către Parlament dela venirea la guvern a D-lui Maniu

Sub titlul »Ce s'a făcut în scurtă vreme« am arătat în numărul de »Sărbători«, al acestei foi o mulțime de îmbunătățiri aduse de guvernul d-lui Maniu într'un timp foarte scurt. În acest articol voi arăta câteva reforme, câteva legi aduse de acest guvern.

D-nul Raducanu, ministrul muncii, a făcut *legea cooperatiei*. Prin această lege se întărește organizația cooperatiei. Aplicarea acestei legi va fi folositoare tuturor cetățenilor acestei țări, ea duce la ridicarea economică a țaranilor. Țara noastră a avut nevoie după războiu de o dezvoltare a cooperatiei. Statul însă nu i-a dat sprijinul necesar. Acum însă statul îi va da acest sprijin și prin noua lege desigur cooperatia va lua o mare dezvoltare. Fiindcă temelia pe care se poate întări cooperatia este banca populară, trebuie să se facă cât se poate de multe bănci de acest fel.

O mare binefăcătoare pentru stat este *legea »Comercializării averii statului«*. Dela războiu încoace averea statului a fost foarte rău administrată, că nu s'au făcut îmbunătățiri insemnate. A fost deci necesară o astfel de lege.

O altă lege schimbată este *legea minelor*. A fost lipsă de această modificare (schimbare), fiindcă așa cum au făcut-o liberalii în 1924 era stricăcioasă industriei

petrolului și nu aducea rezultate bune asupra economiei generale a țării. Această lege sprijinea anumite societăți liberale, nu ținea seamă de averile miniere din Ardeal, etc. Noua lege va da frumoase rezultate și va da o altă viață industriei noastre miniere.

O altă reformă este *reforma jandarmeriei*. Jandarmeria a fost transformată de guvernele trecute într'un »instrument de prigonire politică«, a fost o unealtă atât de folositoare liberalilor în timpul alegerilor. În unele locuri oamenii erau bătuti pentru a vota cu liberalii, sate întregi erau oprite de jandarmi să meargă la vot. Jandarmii în loc să fie apărătorii țărâniei, erau îndreptați contra lor.

Guvernul d-lui Iuliu Maniu a reorganizat jandarmeria, de pe urma căreia a suferit atâta când era în opoziție. Prin noua lege jandarmeria este scoasă de sub influența politică. Țaranii își vor căpăta încrederea în jandarmi, încredere pe care și-au pierdut-o în urma guvernării liberale. Prin noua lege țărâniea capătă o jandarmerie îndreptată nu contra ei, ci pentru apărarea sa, a declarat d-nul Ioanițescu, subsecretar la Interne și autorul acestei legi.

Jandarmii vor fi îmbrăcați bine și învățați la rândul lor. Jandarmeria va fi o carieră. Cine intră la jandarmerie va ră-

gostea fierbinte în inima lui Ghițșor al meu? Gurișoara ta, (alegând crumpele pentru supă și aruncând una în găleata cu lături: »Numai de latură-i bună«) ochișorii tăi (muștruluește o gulle și zice: »De scobit«), mustăcioara ta (»Încearcă o ceapă: »la opărit«), brațele tale vânjoase; toate acestea când vor fi odată ale mele, numai ale Vetucăi? Și știi ce-ți mai spun eu dela băierile inimii, Ghițșor dragă? (Iarăși se năcăjește cu butucul din vatră: »Bată-te Dumnezeu să te bată, păcătoșule, că nu vrei să te aprinzi nici de cum!)

(Se aud pași afară)

MARIOARA: (Sare dela masă) Vai Mătușica! Ascunde, Veto, scrisoarea, să nu fi-o găsească Mătușă, că ne-am prăpădit. Eu o șterg...! (Iasă prin ușa din fund)

VETA: (ascunde scrisoarea în sân).

SCENA II.

Veta, Ghiță.

GHIȚA: (vine din dreapta, nu dă binețe, se uită mânios la Veta)

VETA: Ghiță, Ghițșor, scumpule (vrea să-i cadă în gât)

GHIȚA: (O împinge la o parte) Piei, Satanol Necredincioșo, suflet rătăcit ce ești.

VETA: (desnădăjduită) Eu necredincioasă? Eu? Astfel de vorbe-mi spu tu mie?

GHIȚA: Taci, șerpoalcă! Te cunosc. Așa îți îți tu făgăduiele? Șarpe necredincios!

VETA: (Supărată, bate cu piciorul în pământ) Ghiță, nu mă scoate din balamale! Ce fi-am greșit? Ce te-a apucat?

GHIȚA: O slovă nu mi-ai scris de când ai plecat la slujit! Nici măcar adriasa nu mi-ai trimis-o, necredincioșo... Ai vrut să te ascunzi în zădar, ca să-ți poți face mendrele după plac! Dar iată te-am găsit. Ș'acum ai de-a te răfui cu minel!

VETA: Vai ce netrebnic, ce răutăcios! De ăștia îmi erai? Că eu nu ți-aș fi scris? (Scoate răvașul din sân și i-l dă) Dar asta ce-i, Ghiță? Așa sântei voi cătanele de astăzi. Cetește, păgânule!

GHIȚA: (Silabizind)

Scumpul meu Ghiță, pușor drag! (Emoționat) Vetă dragă, asta mie îmi sună? Eu sunt pușorul tău drag?

VETA: Tu necredincioșule, tu. (Bătându-și fruntea) Uite ici! În capul ăsta s'a înfiripat scrisoarea (punându-și mâna la inimă). Și de aici a răsărit, din inima asta curată. Ce scrisoare Ghiță, ce scrisoare! Cetește mai departe ș'apoi crezi. Na-ți!

GHIȚA: (cetește fericit, sentimental) Scumpul meu Ghiță, pușor drag! Mă închin de sănătate, cu dor și cu durere, pe care asemenea fi-o poftesc. Ș'apoi vei ști mai departe, că îți doresc din inimă toate celea bune, ștroșite-ar să te stropșească trunchiu păcătoș ce ești! (Ghiță cetește cu neplăcere crescândă, iar Veta stă prostiță și nu înțelege nimic). Și-ți doresc

mai departe, ca puțintica mea scrisoare să te afle în voie bună și 'n fericire; ești putred tot și plin de apă, ca cănele. Mai te gândești tu din când în când la Vetuca ta, Ghițșor drag? Eu ziua și noaptea sunt cu gândul la tine și zic: Ce vițal răpănos! Ba porc, porc bătrân! — mai alintă-se oare dragostea fierbinte în inima lui Ghițșor al meu? Gurișoara ta numai de latură-i bună, ochișorii tăi de scobit, mustăcioara ta de opărit, brațele tale vânjoase; toate acestea când vor fi odată ale mele, numai ale Vetucăi-i? Și știi ce-ți mai spun eu dela băierile inimii, Ghițșor dragă? Bată-te Dumnezeu să te bată, păcătoșule, că nu vrei să te aprinzi nici de cum!

GHIȚA: (Isbește scrisoarea cu mânie și o calcă în picioare) Ce-i asta, Veto? Așa răvaș de dragoste îmi scrii tu mie? Bată-te pe tine toți sfinții din călindar, mohoandă! Auzi, ce-mi pofteste ea mie. Noa stai șerpoaic-o, nespălat-o! Cu mine ai isprăvit! Te-am închinat dracului de pomană! A lui să fii! (Pleacă, izbind ușa cu furie).

VETA: Ghiță, Ghiță, Ghițșor, n'am scris eu. Stai, Ghiță. (Ghiță pleacă) Vai sfinte Avisaloane, ce pățanie! Ce pățanie! (Culege scrisoarea de pe jos) Fulgerate-ar sfântu Ilie, să te fulgere! Gura ta numai de lături îi bună, vai Maică Sfântă ce nenorocire! Copila aia mi-a făcut-o cu vârfl! (Deschide ușa din fund și strigă pe Marioara) Hai Domnișoară, că m'ai nenorocit, m'ai omorât! Vai săraca de mine, vai, vai!

mănea jandarm până când va eși la pensie. Jandarmilor li se vor da gradații.

Legea aceasta va fi deci o binefacere pentru țară, va aduce mari îmbunătățiri în corpul jandarmeriei.

Iată deci, câteva legi de o foarte mare însemnătate și folositoare, aduse de guvernul actual. Sunt gata alte multe proiecte de legi, cari se vor discuta în parlament, începând cu ziua de 11 Aprilie. Le vom vedea pe toate la vremea sa.

L. F.

Mare nenorocire de cale ferată

— Douăzeci morți și 60 de răniți —

O groaznică nenorocire de cale ferată s'a întâmplat Joi noaptea în stația Boboc, care se află între Buzău și Râmnicul-Sărat, la 10 km. de Buzău.

Trenul accelerat Chișinău—Iasi—București, care era întârziat, la intrarea în stație a eșit din șine, fiindcă acul nu era destul de bine așezat. Locomotiva și vagonul de bagaje au apucat pe linia primă, iar celelalte vagoane pe linia a doua. După ce mașina a mers cam 200 de metri, s'a răsturnat, trăgând după sine și vagonul de bagaje, iar un vagon de cl. III și altul de cl. II și I s'au încălecat, sfărâându-se.

Îndată după nenorocire nu se auzeau decât vaiete din toate părțile. Lumea scăpată cu pielea întregă a alergat înspre vagonul sfărâmat de clasa III, de unde veneau țipetele și mugetele. Cândcolo, ce să vadă! Numai morți și greu răniți, și anume 10 morți și 60 greu răniți. Dintre morți au fost recunoscuți numai 8, două cadavre, și anume acel al unei femei în vârstă de 30—35 ani și al unui soldat îngrozitor de îmbucătățit, nu s'au putut recunoaște. Cei 60 de răniți, dintre cari cei mai mulți sunt bieți de soldați cari se reîntorceau la regimentele lor de pe la vetrele părintești, au fost duși în spitalul din Buzău, unde 10 iasi au murit după 2—3—4 zile de chin.

Cauza nenorocirii este acarul Dima Neacșu și impiegatul (funcționarul) de mișcare Turcan

Petre, cari amândoi au luat-o la sănătoasă, îndatăce au văzut ce s'a întâmplat. Din cercetările făcute însă s'a dovedit că acul nu era bun și că șeful stației a cerut dela Direcțiune încă înainte cu 3—4 luni schimbarea acului, dară Direcțiunii nici că i-a pasat.

Și pagubele sunt foarte mari: locomotiva nu se mai poate întrebuința, tot așa nici vagonul de bagaje; cel de clasa III, e numai țanduri, iar cel de cl. II și I, trebuie trimis la reparație. S'a mai stricat și linia pe o lungime de 120 metri. Apoi direcțiunea Cfr. va mai trebui să despăgubească pe neamurile celor 20 morți și pe cei 60 de răniți.

La fața locului au eșit numai decât, plecând dela București, dl ministru al comunicațiilor, generalul Alevra, și inginerul Cezar Meruță, subdirector general la Cfr.

Dela Români din America

Păr. Aurel Bungardean din Trenton, America de Nord, ne trimite socoțile bisericesti de pe anul 1928 din cele două parohii administrate de Sf. Sa: Trenton și Roebling, ca să vedem și noi, cum merg lucrurile în America. Socoțile sunt tipărite, și în ele se cuprinde și o dare de seamă asupra parohiilor, așa că pot fi de folos și credincioșilor noștri.

Parohia Trenton are bunăoră 145 familii greco-catolice cu 859 suflete și cu 140 prunci de școală, dintre cari însă abia 40 cercetează orele de religie, cari se țin Lunea și Vineria dela 4 la 6 după amiază și Sâmbăta dela 9—11 înainte de amiază, iar în lunile de vară în fiecare zi, dela 8—11 înainte de amiază.

În parohia aceasta sunt două societăți de pietate: sf. Iosif, pentru bărbați și feciori, și sf. Maria, pentru femei și fete, ale căror membri se spovedesc și se cuminecă în fiecare lună odată. Mai are și două societăți de ajutorare: sf. Vasile, de unde membri înscriși primesc după moarte câte un ajutor de 1550 dolari, și o societate a pruncilor, care în caz de moarte plătește un ajutor dela 55—205 dolari, după vârsta poruncului mort. Mai are apoi un club al prietenilor democrației române, care corespunde la casinele noastre din țară, și la

care se intrunesc membri spre a-și petrece timpul liber.

În darea de seamă se arată și lista membrilor cari au plătit taxele și a celor cari nu și le-au plătit.

În parohia Roebling sunt cu totul 120 familii cu 660 suflete și cu 92 prunci de școală. Și aici sunt două societăți de pietate și două de ajutorare. Orele de religie se țin Sâmbăta după amiază dela 2 la 4, iar vara în fiecare zi dela 2 la 4. În cursul anului trecut în această parohie s'au botezat 12, s'a cununat 1 pereche și au murit 3, pe când în Trenton au fost botezați 8, s'au cununat 4 perechi și au murit 5 inși.

Sunt însă în amândouă parohiile și lucruri ca la noi, pentru că în Trenton numai 84 familii sunt în ordine cu taxele și darurile lor iar în Roebling 71, așa că în Trenton nu și-au plătit taxele 61 de familii, iar în Roebling 49.

În amândouă parohiile nu toți părinții își trimit copiii la școală, așa că părintele Bungardean se vede silit să scrie în raport: „Atrag și pe această cale luarea aminte a părinților, că oare cum ne vom putea da seamă dreptului judecător asupra datorinței noastre, de a ne crește pruncii în credința lui Dumnezeu!” La societățile de pietate spune: „La noi abia se spovedesc câte 280 persoane, iar cei cari se spovedesc și cuminecă de mai multe ori peste an, abia sunt vreo 65 persoane, deși avem destul de vie pildă a romano-catolicilor din jurul nostru cari cercetează sf. liturghie în zilele de peste săptămână aproape mai bine ca noi în zilele de Duminecă”.

Așadar și în America Români noștri tot cam așa sunt ca și acasă. Aproape nici o deosebire, că și la noi sunt așa de mulți cari nu și trimit copiii la școală. Apoi și la noi ar putea lua pildă credincioșii noștri dela romano-catolici, cari merg mai mulți la biserică în zilele comune decât ai noștri Dumineca.

Două lucruri n'ar strica să se mai știe aici acasă: că preoții din America primesc plată numai dela popor, și încă 1000 dolari la an, adică 168 mii lei, și că în darea de seamă se tipăresc numele tuturor credincioșilor, și a celor ce și-au plătit și a celor ce nu și-au plătit taxele.

Ce ar zice oare poporenii noștri, dacă s'ar face și la noi la fel?

SCENA III.

Veta, Mărioara.

MARIOARA (intră)

VETA: Ce-ai făcut Domnișoară? Ce prostii mi-ai scris aici? Ce nerozenii?

MARIOARA: Eu prostii? Eu nerozenii? Să mă scuzi Veto, dar asta n'am s'o rabd. Înțelegi? N'am s'o rabd. Eu am avut nota 10, la caligrafie, să știi. Nota zece, auzi? Și am scris precum ai dictat, din cuvânt în cuvânt! N'am lăsat nici o literă, Veto.

VETA: Să-ți bată Dumnezeu calografia dumnilale. Auzi calografia! Curat copita calului pe hârtie! Ești putred tot și plin de apă: asta am zis-o despre butucul de sub oală. Ce vițel răpănos! Ba porc, porc bătrân! Asta am zis-o despre carnea adusă de măcelar. (Incepe a plânge cu glas mare) M'ai nenorocit! M'ai ucis cu calografia, călcăo-ar nevoile s'o calce. Mi-ai mâncat fericirea! Vai, să nu se ducă Ghițășor, că mă arunc în Târnăvă. Poate îl mai ajung...! (Iși ia o năframă în spate) Rămâi aici, Domnișoară, să-mi fii mărturie că nu eu am scris. (Pleacă repede).

MARIOARA: Poftim, n'am spus eu că scrisoarea de dragoste e lucru cu păcat? Dragostea i-a pus capul.

VETA: (Intorcându-se și vorbind prin ușa întredeschisă) Vai, să nu uit! Pune sare în oala cu zupă. Apa fierbe. Pune multă... că și apa-i multă. (Aleargă după Ghiță).

MARIOARA: (Deschide dulapul și scoate 2 droburi mari de sare cât capul. Șovăiește). Oare destul să fie un drob? Pune multă, că și apa-i multă. Pui amândouă droburile...! Așa vezi, să nu mai fac vre-o boacăna.

SCENA IV.

Mărioara, Veta, Ghiță.

VETA: (Îl târâie pe Ghiță) Iată Domnișoara. Intreab-o! Să spui adevărul duduia. Dumniata ai scris! Spune-i lui Ghiță, să creadă.

MARIOARA: Eu am scris, nene. Eu. Din vorbă 'n vorbă.

VETA: (Către Ghiță) Ei, ce mai zici, măniosule? Mă mai prepu cu necredință?

GHIȚA: Tu spuneai, că cu mintea ta ai scris-o.

VETA: Cu mintea mea, dar cu mâna altuia. Mâna-i de vină. Mănuța domnișoarei...!

GHIȚA: Păi ai fi putut scrie nu numai cu mintea, ci și cu mâna. Răvașele de dragoste nu se dau pe mâna ori cui. Poate nici nu mă iubești, că dacă m'ai iubi, altfel ar ieși...!

VETA: Lasă-mă Ghiță, puiule, nu mă mai probozi. Nu mai face pe răpănosul! Că de m'oi pune eu cu gura pe tine, șapte ape nu te mai spală.

MARIOARA: Eu am isprăvit. Aici n'am ce mai sta. Sare în supă am pus...

VETA: (Se uită în oală) Maică Precestă! Dar dumniata ce-ai făcut domnișoară? Of, arz-o

focu domnie s'o arză! Toată sarea ai pus-o în oală. Ocnă mi-ai făcut zupa. (Scoate sarea cu lingura). Vezi Ghițășor, puiule, așa învață domnișoarele la „școala de menagerie”! Asta-i învățătură! Ajung la 15 ani și nu-s harnice să facă un răvășel de dragoste, nu-s harnice să săreze o zamă. Of, săraca domnie! Du-te scumpă, du-te; la școala mea ici laba găștii, un patru cât un coteț... Nu ti-i fâli cu el.

MARIOARA (Rusinată pleacă).

GHIȚA, VETA: Ghițășor puiule! Vetucă dragă! (Imbrățișare).

C O R T I N A.

Un elefant.. într'o tutungerie. Zilele trecute publicul care se afla pe străzile orașului Colonia din Franța a văzut ceva ne mai pomenit. La un colț de stradă a apărut un elefant care, liniștit și greoiu, mergea dealungul trotuarului, mișcându-și trompa (nasul cel lung) în toate părțile și privind în vitrinele pe lângă cari trecea. Unii din oamenii întâlniți o rupeau la fugă. Câtiva îl urmărea dela mare depărtare. Dela o vreme elefantul s'a oprit în ușa unei tutungerie și, împingând la ușă, a intrat. Negustorul dinăuntru a rupt-o la fugă, sărind peste teighea. Rămăs singur în prăvălie, elefantul s'a apucat de lucru și a nimicit tot ce era în prăvălie. Cu mare greutate, animalul, fugit dintr'o menagerie din marginea orașului a fost potolit de îngrijitorul său și adus înapoi la menagerie.

Târgurile săptămânii

Luni, 22 Aprilie: Buza, j. Someș; Lipova, j. Timiș; Șarmaș, j. Cluj; Zorlențu-Mare, j. Caraș-Severin; Săneraiul Almașului, j. Cluj.

Marti, 23 Aprilie: Sebiș, j. Arad; Dobra, j. Hunedoara; Sălașul de sus, j. Hunedoara; Gurghiu, j. Mureș; Caransebeș, j. Caraș-Severin; Mehadica, j. Caraș-Severin; Cojocna, j. Cluj; Carașova, j. Caraș-Severin; Merghindeal, j. Târnava Mare; Surduc, j. Someș.

Miercuri, 24 Aprilie: Cil, j. Arad; Racoșul inferior, j. Târnava Mare; Sâmbăta de jos, j. Făgăraș; Apatău, j. Cenad; Beiuș, j. Bihor; Ațel, j. Târnava Mare; Ariniș, j. Sălaj; Archita, j. Târnava Mare; Bicăz, j. Neamț; Căpâlnaș, j. Caraș-Severin; Chindari, j. Odorheiu; Moșna, j. Târnava Mare; Topolovățul Mare, j. Timiș; Periamoș, j. Torontal; Gherla, j. Someș; Sebiș, j. Alba; Timișoara; Turda; Săvădisla, j. Turda; Vărădia, j. Caraș-Severin.

Joi, 25 Aprilie: Sânmiclăuș, j. Târnava Mică; Ciucia, j. Cluj; Dragomirești, j. Maramureș; Codlea, j. Brașov; Goruia, j. Caraș-Severin; Comadi, j. Bihor; Lechința, j. Năsăud; Mărghita, j. Bihor; Toplița, j. Mureș; Tileagd, j. Bihor; Săcărâmbu, j. Hunedoara.

Vineri, 26 Aprilie: Nădlac, j. Cenad.

Sâmbătă, 27 Aprilie: Apatău, j. Cenad; Băile Buziaș, j. Timiș; Lenaheim, j. Torontal; Cătina, j. Cluj; Mătrici, j. Mureș.

Duminică, 28 Aprilie: Orașul nou, j. Sătmăr; Homorod-Ocland, j. Odorheiu; Iacobeni, j. Târnava Mare; Copșa Mică, j. Târnava Mare; Chizițău, j. Timiș; Cluj; Nadeș, j. Târnava Mică; Cristur, j. Odorheiu.

Consiliul comunal din Blaj disolvat. Zilele trecute a fost disolvat consiliul comunal din Blaj, iar în locul aceluia a fost numită o comisiune interimară.

Adunarea generală a societății de editură „Sfânta Unire” din Blaj. Vineri în 5 Aprilie s'a ținut la Blaj a doua adunare generală a societății de editură „Sfânta Unire” al cărei scop este tipărirea cărților bune de cuprins religios.

Din raportul făcut s'a văzut că în cursul anului trecut s'au scos de sub tipar trei cărți și anume: 1. Istoria unui suflet de sfânta Soră Terezia de Pruncul Isus, în traducerea din franceză de p. canonic Dr. Ioan Coltor. 2. Rezumat al istoriei bisericii dela anul 30 după Hristos până la anul 476, tradusă de p. Dr. A. Ciplea și 3. Minunile lui Isus, traducere de p. Dr. Gheorghe Fireza.

Consiliul de administrație s'a întregit, alegându-se patru membrii noi, și anume canonicii Dr. Victor Macaveiu și Dr. Iuliu Florian, și profesorii Iuliu Maior și Alexandru Lupeanu.

Venitul curat al societății este de 259,819 lei și 10 bani.

Președintele Statelor Unite Nord-americane bolnav, fiindcă a dat mâna cu 1757 persoane. Președintele Hoover a făcut de curând o călătorie, în care a fost silit să dea mâna cu 1757 persoane. Urmarea a fost că dl Hoover s'a îmbolnăvit, umflându-i-se mâna dreaptă. După aceasta dl Hoover a dat un ordin tuturor prefectilor și primarilor orașelor, ca de aici înainte să nu-i mai recomande atâtea persoane.

Turcii și pălăria. Turcii până bine de curând purtau pe cap un fel de chipiu roșu cu cănac, numit fez, legat jur împrejur cu un ștergar alb. Noului guvern turcesc nu-i venea la socoteală acest port, de aceea a făcut o lege care oprește purtarea fezelui și pedepsește aspru, cu temniță, pe cei ce vor îndrăzni să poarte pe cap alt acoperământ decât pălăria.

Noul administrator al moșilor fostului moștenitor de tron Carol este principele Iusupov, din familia împărătească a țarilor Rușilor, celce a omorât pe vestitul călugăr Rasputin. Despre acest Rasputin noi am arătat la vremea sa că a avut o foarte mare influență asupra țarinei și că el a fost acela pe care-l presupuneau Rușii că a dus Rusia la perire. Principele Iusupov era până acuma neguțator de haine la Paris, iar acuma fostul principe Carol l-a rugat să-i administreze moșia.

Jertfa unei mame. Copilul unui avar din Cherbourg (Franța) se afla pe șine, jucându-se, când trenul expres vena cu o iuțea mare. Mama copilului a văzut ce era să se întâmple, și a fugit înaintea trenului, ca să-și scape copilul. A avut încă atâtea vreme ca să-și arunce copilul de pe șine, ea însăși însă nu s'a putut mântui, căci trenul a apucat-o, a rupt-o în bucăți, iar o parte mare din trupul ei a rămas așezată pe partea dinainte a locomotivei, așa că trenul a dus partea aceasta până la stațiunea apropiată, unde funcționarii de tren au observat ce se întâmplase.

S'a îmbogățit, curățind ceapă. Locuitorul Peter Tyler din Londra, capitala Angliei, a murit de curând, lăsând după sine o avere de 7000 lire sterline (5 milioane 740 mii lei). Interesant e că Tyler a făcut această afacere, curățind ceapă.

E lucru cunoscut adesea, cât de neplăcut e a curăți ceapă; cum îți ies lacrimile și cum ți-se înnegrese degetele și capul. Ce s'a gândit Tyler într'o bună zi? I-a spus nevastei sale: „hai să cumpărăm ceapă și s'o vindem curățită gata”. Și așa au făcut. Pe urmă însă ei doi n'au putut curăți atâtea amar de ceapă câtă le trebuia doamnelor din Londra. Și-au luat deci lucrători și au făcut treabă.

Dela Cersul de recrutare Târnava-mare. Actul doveditor gradului pe care trebuie să-l anexeze la acte ofiterii de rezervă din fosta armată Austro-Ungară sau rusă, poate fi și scrisori cu data și ștampila până la 1 Noemvrie 1918, nu până la 1 Noemvrie 1929 cum din eroare s'a publicat în foaia din 24/III 1929, pagina 7-a. **Comandantul Cerc. Recrut. T.-Mică.** Căpitan (Indescifrabil).

Iarăș s'au înmulțit potâile. Dela o vreme încoace, călătorii cari se abat cu treburi pe la Blaj, au în frumoasa piață a Mănăstirii o priveliște nu tocmai liniștitoare și prietenoasă, din cauza prea multor câini cari zăcăresc pretutindeni, se hărăie sau se alungă, mai rău ca la stână. Și dulăi lăzoși de prin împrejurimi și câini subțiri de vânatoare și potâi de casă ori de curte, cu tot neamul lor de javre și javruțe. Că de unde răsar și de unde se adună, știe-i pustia și jigăria! Inșă în orice caz, sunt, într'un oraș, nu numai o priveliște urită și neprietenoasă, ci chiar și o primejdie. Dar noaptea când încep a hăuli și a urla, ca luați de turbare! Nu cunoaștem legile cari regulază ținerea câinilor, nici nu știm în competența cui cade paza împlinirii acelor legi. Atragem însă binevoitoarea luare aminte a celor chemați, să mântuie Blajul de urita priveliște a atâtor câini fără căpătâi, cari, așa cum umblă și zăcăresc în călduri, nu fac onoare unui oraș de reședință cum ne place să ne numim!

Cum s'au cunoscut Papa Piu XI. cu fostul Papă Piu X. Fiind această cunoștință una dintre cele mai interesante, o dăm și noi, ca să se mire și cetitorii noștri. Piu X. a fost, înainte de a fi ales Papă, episcop la Mantua și apoi patriarh la Veneția.

Intr'o dimineață p. Achille Ratti, astăzi Papa Piu XI. sosi foarte de dimineață la Mantua și se duse la biserică să slujească sfânta liturghie. După slujbă intră în castelul episcopesc, ca să facă vizita episcopului. Era încă destul de dimineață, când începu să clopoțească la poartă. Nu i-a răspuns nimenea. Atunci apăsă de cloamba ușii, care se deschise, dar în cameră nu află pe nimenea. Intrase într'a doua camere, nici acolo nu era nime, dar auzi un mic șopot în camera de alături, care era bucătăria. În nădejdea că acolo va afla vreun servitor, p. Ratti intră, când spre marea lui uimire află pe însuși episcopul Giuseppe Sarto (Papa Piu X, de mai târziu), năcăjindu-se să aprindă focul. P. Ratti s'a recomandat, spunând că a slujit sfânta liturghie și nu putea părăsi orașul înainte de a cerceta pe episcopul. „Ai făcut acuma sfa liturghie? Atunci încă n'ai dejunat, vom dejuna împreună! Dar trebuie să-mi ajuți la pregătirea mâncării, pentru că de astăzi sunt singur acasă, fiindcă sora mea, care-mi conduce gospodăria, a plecat în călătorie și nu vine înapoi până la prânz”. După aceste cuvinte episcopul îi puse în mână preotului mașina de cafea, el însuși încălzi apa, iar după câteva minute mâncară amândoi, și încă pe masa din bucătărie, o cafea foarte bună, cu pâine și cu unt.

Șezând amândoi lângă masa din bucătărie, abunaseama că nu și-au adus aminte că amândoi vor ajunge odată papi, episcopul Giuseppe Sarto purtând numele de Piu X, iar preotul Achille Ratti pe cel de Piu XI.

Jidovi încreștinați în Polonia. În diecaza catolică Vilna din Polonia atâtea jidovi s'au întors în sânul bisericii catolice, încât cei întorși și-au făcut o societate a lor, a cărei scop este întoarcerea tuturor jidovilor din Polonia la biserica catolică. Un preot catolic din Vilna vorbește foarte bine limba jidovească, așa că le predica în limba lor proprie.

A ars o fabrică de bere din București. Joi seara s'a aprins la București fabrica de bere Gib și a ars aproape în întregime. Focul a fost foarte mare, așa că însuși A. S. R. Principele Nicolae a eșit la fața locului. Pompierii s'au purtat minunat și au apărut zidurile din jur. Unul dintre ei s'a și rănit greu. Pagubele se urcă la peste 40 milioane lei, iar fabrica nu va mai putea lucra. Fabrica s'a aprins din neglijența unui lucrător.

Zăpadă și ger în Europa întreagă. A doua zi de Paști a început în întreaga Europa un ger ca la Bobotează. La noi în țară a năvălit aproape pretutindenea și s'a făcut un frig în unele părți de 10 grade Celsius. La Timișoara a fost grindină și vânt care a răsturnat copacii și a rupt stâlpii de telegraf și telefon. În Bucovina s'a înzăpezit o linie ferată: Dorobanșoara—Tihă Bărgăului. În celelalte țări a fost și mai frig încă. La Stocholm bunăoară au fost 25 grade, ca astă iarnă.

De patru ori câte patru gemeni. În comuna Demmin din Austria soția lui Alfred Zöllner, cu toate că e numai de 28 ani, are deja 18 copii. Și anume în 1920 ea a născut un fecioraș, în 1922 o fetiță, în 1923, 1925 și 1927 a născut câte 4 gemeni, iar în 1929 a născut a patra oară 4 gemeni. Dintre cei 18 copii 10 sunt feciori și 8 fete.

În Rusia se țin lanț nedreptățile împotriva bisericii. În cursul anului trecut guvernul sovietic a închis 354 biserici ortodoxe și catolice, 38 mănăstiri, 59 sinagogi și alte 43 așezăminte religioase. Iar în anul acesta mai are de gând să închidă vreo 500 biserici și mănăstiri.

Mort de gripă în tren. Soldatul Elekes Ștefan din regimentul 2 grăniceri, compania 3, fiind bolnav de gripă, a murit în tren, în drum spre Sinaia. El e de fel din Toplița-Română.

Frumuseța Europei și preotul din Diosig. De o vreme încoace Americanii n'au altceva de lucru decât să aleagă pe cea mai frumoasă fată a lumii. Și se cheltuesc zeci de milioane cu lucrul acesta, cari ar prinde mai bine dacă s'ar cheltui pentru scopuri de binefacere. Mai dăunzi a fost aleasă la Paris cea mai frumoasă fată a Europei. Și alegerea a căzut pe jidovoica din Ungaria Simon Böke. Pretutindenea această evreică a fost primită ca o împărăteasă, așa că dela o vreme lumea nu se mai interesa decât de Miss (Doșora) Europa. Asta mai ou seamă bine înțeles în Ungaria, că Ungurii tare erau țanțoși cu evreica lor.

Iatr'o comună de lângă Oradea, în Diosig, oamenii, dar mai ales Evreii și Ungurii, numai de Miss Europa se ocupau, așa că nici la biserică nu mai mergeau. Preotul romano-catolic Nemeș Istvan s'a apucat deci, și în ziua a doua de Paști i-a dojenit pe credincioșii săi în biserică, spunându-le, că se preocupă mai mult de evreica Simon Böke decât de Preacurata Vergură Maria.

Auzind despre aceasta Evreii din Diosig, tare s'au supărat, au țipat căței nu alta și s'au hotărât să meargă la episcopul romano-catolic din Oradea ca să se plângă, cerând ca episcopul să-i ia patraficul preotului fărădelege. Episcopul ie-a ascultat jalba și apoi le-a răspuns, că va face cercetare, iar dacă-l va afla vinovat, îl va pedepsi după canoane.

Pe Preacurata Vergură Maria o pot înjura Evreii cât vor vrea, dar au cumva să se atingă cineva de evreica Miss Europa, că sunt în stare să meargă și până la Papa și să strige „ghivalt”.

S'a sinucis pentru că a pierdut 100 lei. Lew Spector, ucenic de chiflar de 15 ani din Chișinăul Basarabiei, a pierdut 100 lei, câștigul său pe aceea zi. În desnădejdea sa el a beut o otravă puternică, după care l-au dus la spital, unde doctorii nu cred că-l vor putea salva. Viața nu și-a prețuit-o în mai mult de 100 lei.

Tipicul săptămânii a IV după Paști

21 Aprilie 1929, Dumineca slăbănogului.

Sâmbătă seara, la *Doamne strigat-am...* 10 stihiri, 7 a învierii v. 3 și 3 a slăbănogului v. 1 Mărire v. 5 și acum a Născ. de Dumnezeu v. 3. Intrat. *Lumină lină...* Prohimen. *Stihovna:* stihira v. 3. cu stihirile Paștilor. Mărire »în foisorul lui Solomon«... v. 8 și acum »ziua învierii... v. 5. *Acum slobozește...* *Troparele:* »Hristos a înviat... și a v. 3. »Să se veselească cele cerești... Deslegare.

Dumineca dimineața, la *Dumnezeu e Domnul...* tropar v. 3. și stihologiile v. 3. Troparele mari ale învierii. Ipacoii și antifoanele v. 3. *Toată suflarea* Evang. învierii v. 5. »Invierea lui Hristos... ps. 50. Mărire... pentru rugăciunile... și celelalte. Rugăciunea preotului. Catavasiile Paștilor cu sedelna, condac și icos la locul lor. La cântarea IX numai »Luminează-te... Luminătoarele: »Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru, a Paștilor și a slăbănogului. Laudele 4 ale învierii și 4 alui Anatalie v. 3. Mărire v. 8. a slăbănogului și acum Preabinecuvântată ești... Doxologia mare. La Sf. Liturghie ale învierii v. 3.

Dumineca seara (inserat mare) la *Doamne strigat-am...* 6 stihiri, 3 a Duminecii v. 3. și 3 din Mineiu (22 Aprilie) dela un cuvios. Mărire și acum v. 1. »Lângă fântâna oilor... Intrat. Lumină lină... Prohimenul zilei. Stihovna întreagă din Pentecostar. Acum slobozește...

Troparul învierii v. 3.

Mărți, 23 Aprilie 1929. Sărbătoarea sf. și m. Martir Gheorghe.

Luni seara, (inserat mare) la *Doamne strigat-am...* 4 stihiri a sfântului v. 4 și 2 stihiri a sărbătorii v. 1 din Pentecostar (lunia IV seara), ori numai 6 stihiri ale sfântului din Mineiu. Mărire a sfântului și acum v. 5. »Suiu-s'a Isus în Ierusalim... (vezi Sâmbăta seara). Intrat Lumină lină... Prohimenul zilei. Paremiile sf. Gheorghe. ectenie. Invrednicește-ne Doamne... Stihovna sfântului. Acum slobozește... Troparul inv. v. 3 și a sf. Gheorghe. Deslegare.

Mărți dimineața, la *Dumnezeu e Domnul...* trop. inv. v. 3 și a sfântului. Stihologia I din duminica slăbănogului, a II din Mineiu a sfântului. Polieleu, psalmii aleși și pripelele sfântului Gheorghe. Sedelna de după Polieleu din Mineiu. Antifon I v. 4. »Din tinerețele mele... Prohimenul sfântului. »Toată suflarea... Evang. sfântului. »Invierea lui Hristos... ps. 50. Mărire și celelalte din Mineiu. Rugăciunea preotului. Catavasiile Paștilor cu sedelna, condacul și Icosul sf. Gheorghe la locul lor. La cântarea IX numai »Luminează-te... Luminătoarele sfântului și a Paștilor. Laudele sfântului din

Mineiu. Doxologia Mare. La sf. Liturghie Mărire dela fericiri stihire Născ. de Dumnezeu dela cântarea III ori VI din Mineiu. Apost. și Evangh. sf. Gheorghe.

Miercuri, 24 Aprilie 1929, Injumătățirea Praznicului Paștilor.

Mărți seara, la *Doamne strigat-am...* 3 stihiri ale Injumătățirii repetându-le, adecă 6 v. 4. Mărire și acum »Injumătățindu-se praznicul învierii Tale... v. 6. Intrat. Lumină lină. Prohimenul zilei. Paremiile injumătățirii. La stihovna stihirile cu stihuri proprii v. 1. și Mărire și acum v. 8. din Pentecostar mare. Acum slobozește... Troparul »Injumătățindu-se Praznicul... v. 3. Deslegare.

Miercuri dimineața, la *Dumnezeu e Domnul...* Troparul injumătățirii. Stihologiile și îndată »Invierea lui Hristos« și ps. 50. Apoi Catavasiile injumătățirii. »Marea o ai încheșat... Sedelna, condacul și icosul la locul lor. La cântarea IX numai »Strein lucru este maicelor fecioria... Luminătoarea »Celace ai paharul Darurilor«... și laudele injumătățirii cum se află în Pentecostar mare. Doxologia mare.

La sf. Liturghie, Mărire la fericiri stihire Născ. de Dumnezeu v. 4 dela cântarea III ori VI. In loc de Cuvine-se cu adevărat... »Strein lucru este maicelor fecioria... (în Pentecostar mare ori caut-o în Mineiu la 8 Septemvrie irmosul dela cântarea IX), care se cântă în toate zilele până în Miercurea înainte de înălțarea Domnului.

Înghețul și vița de vie

De EMILIU MESAROȘ,
preparator universitar

Frigul e unul dintre cei mai mari răufăcători ai viței de vie. Atât toamna cât și iarna și primăvara viile au de suferit mult pe urma înghețului și a desghețului. Dar, pentru a-l cunoaște mai bine și a ne putea apăra mai cu folos contra lui, să-l împărțim în trei perioade mari, după vreme, și anume: înghețul de toamnă, de iarnă și de primăvară. La cel de toamnă și de primăvară putem alătura și bruma, care încă e stricăcioasă de multeori.

Înghețul cel de toamnă

Înghețul de toamnă și brumele, cari vin prea de timpuriu, strică strugurii necopți. Frunzele înghețate sau bătute de brumă îngălbenesc și cad la pământ, iară fără ele strugurii nu se mai pot coace și ne dau un vin acru. După ce-au căzut frunzele nici lemnul nu se mai coace destul, și astfel îngheață cu mult mai iute ca cel copt. Înghețul care apucă strugurii necopți face mari pagube. Pelița la strugurii aibi devine galbenă, par'e ar fi opărită, iar la cei negri începe a se putrezi. Strugurii aceștia trebuie să-i culegem cât mai repede, căci altcum toți pier.

Ca să ne apărăm împotriva acestui îngheț și a brumei, e bine să nu facem vie în locurile bântuite de aceasta nenorocire. Dacă totuși suntem siliți să punem viță în astfel de regiuni, atunci să alegem soiuri cari se coc de vreme, să-i dăm îngrășăminte destulă și s'o ciupim cât mai mult în decursul anului.

Înghețul de iarnă

Acesta e în legătură cu multe împrejurări. Înainte de toate cu coacerea lemnului. Un lemn copt bine de toamna nu îngheață nici la 25 de grade de frig, pe când unul mai puțin copt nu poate suporta nici până la 15 grade. Hotărește mult apoi regiunea. Viile de pe dealuri și pământurile nisipoase, cari sunt mai sărace și mai uscate, îngheață cu mult mai târziu ca viile din vale și locurile mai oable, cari sunt mai grase și mai apătoase. Vița de pe coasta dealurilor

se coace mai iute și mai bine ca cea din șes și, pe când vine frigul și bruma, lemnul ei nu mai îngheață așa ușor. Înghețul de toamnă depinde și de soiul viței. Frigul prinde mai de grabă o viță grasă, bogată în suc sau sevă, ca pe una cu lemn sărac, aproape uscat, fără nici o vlagă. Altoii apoi în primii 5 până la 6 ani îngheață mai repede ca orice. Umezeala aerului încă influențează mult. Cu cât e mai umed aerul cu atât e mai primejdios înghețul.

Pentru înghețul acesta e bine să mușuroim vița de vie tot timpul iernii. La noi în țară, în regiunile mai joase, și cu multă umezeală, cum e pe la poala dealurilor și pe lângă văi, vița trebuie chiar îngropată în pământ.

Lemnul de viță, care a înghețat iarna trebuie tăiat de sub locul până unde a ajuns înghețul, cercetându-l dela vârf spre rădăcină. Altoii înghețați se taie cu locul de altoire cu tot și se pun alții pe aceeași viță, dacă nu-i degerată și ea.

Înghețul și brumele de primăvară

Înghețul și brumele de primăvară se fac când aerul se răcește până la 5 ori 7 grade de frig. Ele strică via numai dacă s'au umflat și au început să se desvoalte ochii sau mugurii. Brumele acestea sunt de temut pe la sfârșitul lui Aprilie și începutul lui Mai. Ele cad de obicei între orele 3 și 5 din nopțile cu cerul senin, fără vânt și aerul rece, cel puțin un grad de frig. Locurile mai bătute de brumă sunt văile, pământurile cu arături și săpături proaspete și cele cu buruieni multe. În schimb dealurile, ținuturile nelucrate și fără verdeață sunt mai ferite.

Apărarea de îngheț

În contra înghețului și a brumelor de primăvară viile se apără în felul următor. Alegem varietăți (soiuri) de viță cari înmuguresc cât mai târziu. Nu ne grăbim niciodată cu tăiatul vițelor. Facem tăieri înalte, ca lemnul cu lă-

stării tineri să fie cât mai sus de la pământ. Nu cercuim via, ci lăsăm coardele sau lemnul să stea în sus dealungul parilor, până trece vremea căderii brumelor. Ingrijim să nu fie baltoci de apă prin vie sau în șanțurile de lângă ea. Nu facem nici o săpătură în timpul acesta. Scoatem buruienile și apoi bătuim sau tăvălugim bine pământul. Tăvălugirea e foarte bună și la sămănăturile de primăvară, ca porumbul, fasolea și altele, și la sămănăturile din grădini. Apărarea cea mai bună în contra brumelor sunt nourii de fum. Ardem tot felul de gunoaițe așa ca fumul să treacă peste vie. Fumul însă trebuie făcut imediat după ce a cântat a treia oră cocoșul, adică între orele 3 și 4, când e frigul mai mare. În felul acesta putem să apărăm și grădinile cu pomi înfloriți, cărora încă le strică înghețul și brumele târzii.

Fiecare gospodar harnic va aduna de cu seara gunoaițe în grădina sau lângă vie și dacă vede că cerul e senin, aerul liniștit, îndată ce aude al treilea cântat al cocoșului, se scoală, aprinde focul și în pacea dimineții privește cum fumul greoi abia se ridică peste vie, sau peste merii și perii, peste prunii și cireșii înfloriți, cari îi dau fructe gustoase peste vară și la toamnă.

Plantarea locurilor rele

Nu orice pământ se poate ara și semăna. Sunt atâtea locuri în cari plugul nu poate să tragă brează. Marginea drumurilor, rupturile de dealuri și locurile mlăștinoase cu greu se pot folosi.

Pentruca totuși să nu rămână pustii, acestea locuri se pot planta cu diferiți arbori și tufe, din cari se poate trage folos destul de mare.

Când se plantează acestea locuri, trebuie să se țină seamă de felul pământului și de înfățișarea pe care o are. Nu orice tufă crește tot așa de bine într'un pământ deluros, ca și într'un pământ mlăștinos.

Din norocire avem plante lemnoase pentru orice fel de pământ. Cele mai întrebuite sunt următoarele:

1. *Salca*. Crește bine în locurile mlăștinoase. Se desvoaltă repede și dă mlădițe bune pentru împletit corfe. Răchita cu mlădițele frângăcioase nu e bună de lucru. E bună însă *Salca roșie*, *Lozia*, *Salca aurie* și *Salca moale* sau *Jovul*. Toate acestea, dau mlădițe foarte indoicioase, lungi și bune pentru împletit. În Olanda, Franța, Anglia și Germania sunt numeroase fabrici în care se împletesc corfe din mlădițe de salcă.

Celea mai multe corfe dela noi sunt aduse din străinătate, cu toate că și la noi s'ar putea planta prin locurile mlăștinoase atâtea sălcii, din mlădițele cărora s'ar putea pregăti orice fel de corfe.

2. *Salcâmul* sau *Acățul*. Se îndestulește cu puțin și crește și în pământul cel mai slab. În locuri mlăștinoase nu-i place. Se desvoaltă repede. Crengile de trei ani se pot întrebuița ca pari de vie, cari sunt cu mult mai țitori ca și parii de brad. Afară de aceea, având

lemn tare, se poate întrebuița și la lucru. De foc încă e bun, arde chiar și verde.

3. *Vișinul turcesc*. Este o tufă ce crește bine și prin locurile deluroase. Dă mlădițe cu coajă netedă și cu gust de migdale. Mlădițele se pot tăia tot la 2 sau la 3 ani. Din mlădițe de vișin turcesc se fac țevile de pipă. Se mai pregătesc și corfe, mese pentru flori și bastoane.

4. *Sâmbovina*. Crește în pământurile mai slabe. Dă mlădițe foarte frumoase și indoicioase. Din mlădițe de Sâmbovina se pregătesc codoriștile pentru biciuri. Mlădițele se taie tot la doi ani.

5. *Gledicia* sau *Plătica*. Este un copac mare. Prin tăiere însă se poate schimba ușor în tufe bune pentru garduri vii. Tufe se îndesă repede și au spini lungi, cari sunt buni apărători.

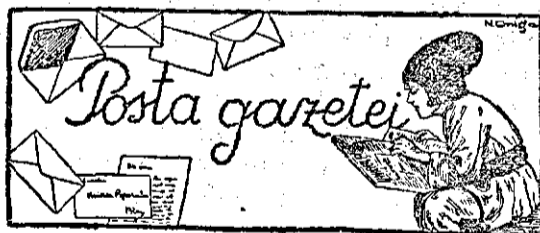
6. *Drăcila*. Este o tufă ce se poate planta foarte ușor. Nu crește mai înaltă de 2 metri. Din drăcilă se pot face bune garduri vii. Din crengile acestei tufe se pot face și bastoane și cuie de lemn pentru păpucari. Nu e bine să se planteze însă în apropierea sămănăturilor de grâu, căci găzduiește rugina grâului, care aduce mari pagube în sămănături.

7. *Porumbelul*. E o tufă spinoasă, foarte cunoscută. Crește pe toate coastele. Plantat dă un bun gard viu. Din fructele porumbelului se pregătește oțet și rachiu.

8. *Vișinelul*. Rămâne totdeauna tufă mică, bună pentru gard viu. În Germania îi folosesc și fructele.

Plantarea acestor arbori și tufe se poate face lesne. Se prind ușor și cresc repede. De aceea dacă avem vreun loc rău, pe care nu-l putem folosi în alt chip, să-l plantăm cel puțin cu salcă, acăț, sâmbovină, gledicie, porumbel și altele după felul pământului. În chipul acesta pământul nu rămâne pustiu și din lemnele plantate dacă le grijim, putem trage folos destul de mare.

Ion Popu-Câmpianu

Reclamantul din Telec. — Scrisoarea în care reclamă pe cei incredințați de Părintele să împartă sfânta anatoră, am citit-o cu multă durere sufletească, dar n'o putem publica, căci plânsorile *neiscălitate* nu se iau în socotință nicăiri. Pe viitor, când mai aveți nemulțumiri față de cineva dintre slujitorii bisericii, se cade să vă plângeți mai întâi Părintelui, pe care îl iubiți atât de mult. Iar Sfinția Sa va ști să îndrepte răul cu înțelepciune și blândțe.

Ioan Topoi Onea. — Foia D-V. merge din 15 Februarie 1929.

Botoiu Mihailă. — Din cei 180 lei am trecut pentru DV. 90 lei, iar 90 lei pentru Nistor Bacii. Foia Va merge la amândoi din 15 Martie 1929.

Avram Besoiu. — Cei 45 lei i-am primit. Foia o trimitem din 15 Martie 1929.

Gorea Ioan Iui Petru. — Aveți de plătit la foia lei 260. — Pe 1927 lei 80. — iar pe 1928 lei 180.

Redactor: IULIU MAIOR.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

În comuna Cisteiul român se află

O MOARĂ

de vânzare, cu două scaune. Mănată cu motor cu 25 puteri. Se poate da pe loc sau în arândă sau să fie mutată, sau tovarăși.

POPA GLIGOR

(710) 1-2

Cisteiul român p. Blaj

1 garnitură de treierat

de vânzare se află la IOAN SÂRBU la Păuca județul Sibiu, batoză Hofer 800. Motor Internațional 8. H. P. 5, butoaie fer, cântar automat și toate acarețele în stare bună de a funcționa. (711) 1-1

În atenția Americanilor și Mărginenilor

Se vinde din mână liberă, fără nici o datorie, casă foarte bună, provăzută cu birt, monopol și prăvălie, cu instalații economice model și grădină cu pomi, 20 jugăre arător într'o tablă și vie — într'o comună puternică românească situată lângă șosea județană, aproape de oraș. — Localitate foarte potrivită pentru comerț.

Adresa la Administrația

UNIREA POPORULUI

(703) 3-3

AVIZ

Se vinde o moară de benzină 24 H. P. Leinwolt cu două pietri, casă cu o curte de 6 ferdele, în comuna Bucerdea grănoasă p. Blaj.

Ioan Străgan I. George
proprietar.

(700) 2-3

Țărani!

Nu uitați a vă aproviziona de cu vreme cu îngrășămintă chimice, gunoi artificial, pentru

Sămănături de primăvară

precum și pentru fânate, vii și grădini, ca să aveți roadă bună.

Se află de vânzare la depozitul fabricii:

ȘTEFAN NYERGES
BLAJ

(696) 4-3